

Publicerad 2016-02-19 00:47 av Volter Hagman

Mörkret har fallit, nu är du jag

Tjock som tjära bubblar det upp
Sveper min bringa inifrån och ut
Stänger av allt det vidrör

Kväver mig långsamt runt min hals
En rinnande boa av mörker
Slingrar sig ut ur min hud
Sliter av mina kläder
Ger mig nytt skinn
Försöker slita det av mig
Men bara blodet faller ur

Det fortsätter växa, men ingen kan se
Skriker på hjälp långt där inne, men ingen kan höra

Sakta men säkert stelnar jag i det
Snart kan jag ej längre känna mig själv
Muskelnerna sparkar, lederna krampar
Själv står jag stilla, likt en staty
Ut och in, jag gråter inombords

Mörkret har fallit, nu är du jag
Känslorna finns inte, likaså jag
Döden är här, allt jag nu är
Väntan på dig känns längre
än vilan du kommer ge mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Volter Hagman med Poeter.se id #52933 innehar upphovsrätten